

Miquel Puig

Sense respostes

En els últims dies he assistit a dos seminaris amb un títol pràcticament idèntic: què podem fer contra l'atur juvenil? El primer tenia un caire acadèmic i va centrar-se en el sistema educatiu; el segon, patrocinat per una associació empresarial, donava veu a sindicalistes i empresaris. Aquest últim es va iniciar amb una conferència a càrrec del professor García Montalvo.

Montalvo va començar posant de relleu que “no tenim un problema d'atur juvenil, sinó un problema d'atur sense cognoms”: el nostre nivell d'atur és sempre el doble que els dels països del nostre entorn, i el nostre nivell d'atur juvenil, també.

Establert aquest punt de partida, i inexplicablement, Montalvo va dedicar una part important del seu temps a tractar de respondre a la pregunta “¿té solució el nostre sistema educatiu?”. Montalvo considera que no és prou bo, i ho justifica, entre altres arguments subjectius, amb la dada objectiva que els resultats de PISA “són mediocres i no milloren”. Pel que fa a l'abandonament escolar prematur, que considera, lògicament, com un dels seus problemes més greus, va declarar que està determinat per la situació del mercat laboral, i que si ha millorat no ha estat perquè haguem fet res.

A partir d'aquí, la major part de l'energia invertida en les tres hores del debat per part dels convidats, dels assistents que van fer ús de la paraula i fins i tot del moderador, van dedicar-se a posar de relleu les mancances del nostre sistema educatiu –els idiomes, la informàtica, l'expressió verbal...– comparant-lo amb un hipotètic sistema americà (que és l'únic del qual algú sabia alguna cosa). Aviat va quedar

**L'atur juvenil
no té gairebé res
a veure amb el nostre
sistema educatiu**

clar que tots opinaven des de dos punts de vista: com a empresaris que no troben personal amb les qualificacions que desitjarien, i com a pares insatisfets amb les perspectives laborals dels seus fills. Es tracta de dos punts de

vista perfectament legítims, però que no responen a la pregunta que es tractava de respondre: “Què podem fer contra l'atur juvenil?”.

Perquè l'atur juvenil no té gairebé res a veure amb el nostre sistema educatiu. No sols perquè, com diu Montalvo, no tinguem un problema d'atur juvenil, sinó també perquè els nostres resultats a les proves PISA són millors que els de Suècia, Islàndia o Noruega, països que només han experimentat l'atur en situacions excepcionals.

En definitiva, les mancances del nostre sistema educatiu, que són certes i que és molt important esmenar, ens han distret, un cop més, de buscar solucions al nostre atur allà on són: al nostre model productiu. Un model que té la peculiaritat d'ocupar el triple de joves poc qualificats que qualsevol país al nord dels Pirineus. Si als empresaris ja els va bé així, què pot fer-hi el sistema educatiu?

Ah!, i per cert, els nostres resultats PISA són mediocres, però també són millors que els dels EUA.